

Dosarul nr. 2ra-299/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul central (jud. T. Avasiloaie)
Instanța de apel: Curtea de Apel (jud. M. Anton, Iu. Cotruță, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Parinova Irina,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Parinova Irina împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Promilton” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Parinova Irina și a fost menținută hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central,

constată:

La data de 05 octombrie 2017 Parinova Irina a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Promilton” cu privire la repararea prejudiciului material și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că este proprietara automobilului de model xxxxx.

A susținut că la data de 08 aprilie 2017 a ieșit în curtea blocului, unde locuiește și a depistat că automobilul său, parcat în curtea blocului locativ din xxxxx, este parțial deteriorat.

A menționat că în urma deteriorării automobilului menționat, i-a fost cauzat prejudiciu material în sumă de 21807 lei.

A afirmat că a suportat cheltuieli suplimentare în sumă de 404,32 de lei.

A notat că în urma investigațiilor efectuate de organele de poliție, s-a constatat că în perioada respectivă, SRL „Promilton” a efectuat lucrările de construcție la șantierul de construcție din xxxxx.

A invocat că lucrătorii nu au întreprins măsuri de siguranță la asamblarea gardului de protecție, care la data de 07 aprilie - 08 aprilie 2017, în urma vântului puternic, a căzut peste automobilul său.

A specificat că s-a adresat la organele competente și prin răspunsurile primite au fost confirmate faptele expuse.

A declarat că la data de 02 august 2017 pârâtul a fost notificat referitor la necesitatea recuperării prejudiciului cauzat, fiindu-i acordat un termen de 5 zile pentru executarea benevolă a obligației, însă pînă în prezent nu a reparat prejudiciul.

A solicitat încasarea de la SRL „Promilton” în beneficiul său a sumei de 22211,32 de lei, cu titlu de prejudiciul material și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 18 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul central a fost respinsă acțiunea depusă de Parinova Irina.

Prin decizia din 26 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Parinova Irina și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel s-a bazat pe prevederile art. 8 alin. (1) și (2), 1114 alin. (1) și (2), 1398 alin. (1) și (2) și 1413 din Codul civil și a stabilit că Parinova Irina a invocat în calitate de temei pentru admiterea acțiunii faptul că, lucrătorii SRL „Promilton” nu au întreprins măsuri de siguranță la asamblarea gardului de protecție, care la data de 07 aprilie 2017- 08 aprilie 2017, în urma vântului puternic, a căzut peste automobilul de model xxxxx, deteriorându-l parțial.

Instanța de apel a relevat că în calitate de dovadă admisibilă pentru încasarea sumei pretinse, apelanta a prezentat bonurile fiscale din 27 martie 2018 în mărime de 21807 lei, eliberate de SRL „Novi Mobil”, suportate pentru reparația automobilului de model xxxxx.

Totodată, instanța de apel a specificat că reclamanta nu reclamă repararea prejudiciului cauzat prin cădere sau scurgere din construcție la șantierul de construcție din xxxxx, asigurat de SRL „Promilton”, ci se referă la măsurile de siguranță la asamblarea gardului de protecție, care nu cad sub incidența prevederilor art. 1413 din Codul civil, la care face referire apelanta.

Instanța de apel a notat că sunt absolut nejustificate cerințele apelantei Parinova Irina pe temeiul de drept invocat, or, gardul de protecție instalat de SRL „Promilton” nu constituie o parte integrantă a construcției, astfel încât construcția se consideră clădire executată, pe baza unui proiect, din zidărie, lemn, metal, beton, care servește la adăpostirea oamenilor, animalelor, obiectelor, etc.

Afară de aceasta, instanța de apel a reiterat că însăși apelanta declară că din construcție nu a căzut și nu a curs nimic, astfel încât prima instanță corect a procedat și nu a aplicat în speță prevederile art. 1413 din Codul civil.

Instanța de apel a menționat că răspunsul Inspectoratului de poliție Centru, mun. Chișinău nr. 6142 din 19 aprilie 2018 și procesul-verbal de cercetare la fata locului din 08 aprilie 2017 nu reprezintă probe admisibile în acest caz. Or, Inspectoratul de poliție Centru, mun. Chișinău, prin răspunsul enunțat, nu a constatat careva fapte incriminatorii intimatului, ci doar a indicat că cererea apelantei a fost înregistrată în „registru de evidență a altor informații cu privire la infracțiuni și incidente” cu nr. 5270 din 08 aprilie 2017.

Mai mult ca atât, instanța de apel a considerat că nu există niciun temei juridic pentru a solicita repararea presupusului prejudiciu din contul intimatului.

La data de 24 decembrie 2019 Parinova Irina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate.

A menționat că instanțele judecătorești au interpretat în mod eronat norma legală, au aplicat legea care nu trebuia să fie aplicată și, anume, au aplicat eronat art.1398 din Codul civil și nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată și, anume, nu au aplicat prevederile art. 1413 din Codul civil.

A afirmat că instanțele judecătorești au apreciat în mod arbitrar probele prezentate, nu au clarificat obiectiv toate circumstanțele cauzei, or, ea a solicitat repararea prejudiciului cauzat de foliile de gard dezasamblate, căzute de pe construcție.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 26 septembrie 2019, iar la data de 04 noiembrie 2019 a expedit-o în adresa părților (f. d. 168).

Astfel, recursul, declarat la data de 24 decembrie 2019, este în termen.

La data de 20 ianuarie 2020 în adresa intimatului SRL „Promilton” a fost expedită copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.183).

Intimata SRL „Promilton”, prin referința depusă la data de 18 februarie 2020, a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră

că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Parinova Irina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de Parinova Irina asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Parinova Irina ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Parinova Irina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic